

Остъръ вѣtreцъ духаше и караше минувачите да бѣрзатъ. Люто врѣме! . . .

Люба и майка ѝ трѣгнаха да влѣзатъ въ сладкарницата. Но едва прѣкрачили нѣколко стѣпки и тѣ се спрѣха. Малко на страна видѣха единъ старецъ и момче на около 10 години сѣднали на голяя камъкъ. Тѣ биле посилѣни отъ голѣмия студъ. Старецътъ притискаше

къмъ себе си момчето, за да се стопли и да го не духа студения вѣтръ.

На нѣколко крачки отъ тѣхъ стоеше друго измрѣзано момче съ метла въ рѣка. Тѣзи бѣдни дѣца, заедно съ баща си, бѣха метачи по чуждите кѣщи.

* * *

Люба и майка ѝ влѣзоха въ топлата сладкарница. Колко е хубаво вѣтръ! . . . Всичко наредено красиво, свѣтнalo . . . А около хубавите маси насѣдали весели, засмѣни сѣмейства...

Люба бѣ пламнала отъ радостъ! А като видѣ сладките! . . .